

מסכת חולין

פרק ט משנה ב

אלו שעורותיהן כבשרן, עור האדם, ועור חזיר של ישוב.
רבי יוסי אומר, אף עור חזיר הבר. ועור חטוטרת של גמל
הרפה, ועור הראש של עגל הרד, ועור הפרסות, ועור בית
הבשת, ועור השליל, ועור שפתת האליה, ועור האנקה והכח
והלטאה והחמט. רבי יהודה אומר, הלטאה כחלדה. וכל
שעבדן או שהלף בקן כדי עבודה, טהורין, חוץ מעור האדם.
רבי יוחנן בן נורי אומר, שמנה שרצים יש להן עורות: